

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДОСВІДУ ФАКУЛЬТЕТІВ

1. ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ТА МАРКЕТИНГУ

Петюх В. М., канд. екон. наук, професор
кафедри управління персоналом та економіки праці

ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ЗА ОСНОВНИМИ КОМПОНЕНТАМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Діючі в КНЕУ методичні підходи до поточного оцінювання знань студентів слід розглядати як елемент механізму, в якому викладачі та студенти виступають партнерами на ринку освітніх послуг. Зазначений механізм спрямований на формування у студентів професійних та особистісних компетенцій на основі підвищення активності, самостійності та відповідальності студентів та відповідального ставлення викладачів до надання студентам освітніх послуг.

Формуванню компетенцій сприяє, по-перше, декомпозиція навчальних матеріалів з кожної дисципліни за критерієм набутих студентами знань та вмінь; по-друге, спрямування кожної з форм роботи студентів в аудиторії на опанування теоретичних чи практичних аспектів навчальних дисциплін. Так, тестування, усне опитування, письмові контрольні роботи, дискусії більшою мірою сприяють набуттю знань, а презентація результатів індивідуальної самостійної роботи, виступи студентів з доповідями, тренінги, презентація результатів роботи малих груп, участь у «мозковій атаці» — набуттю вмінь. Відповідно до цього форму-

ється план проведення семінарського заняття. Наприклад, план одного з семінарських занять з навчальної дисципліни «Ринок праці» містить такі форми роботи:

1. Обговорення питань теми «Індивідуальний та сукупний попит на робочу силу» за планом:

- Поняття «індивідуальний попит на робочу силу» та «сукупний попит на робочу силу».

- Закон граничної віддачі та його практичне значення в регулюванні індивідуального попиту на робочу силу.

- Аналіз ситуації на ринку праці за еластичністю попиту на робочу силу.

2. Виконання навчальних завдань.

Дискусії з питань:

- Гендерна політика на ринку праці: зарубіжний досвід і можливість його реалізації в Україні (модерація).

- Дискримінація на ринку праці: досвід України і заходи запобігання (кейс-метод).

3. Завдання для практичної домашньої (поза аудиторної) роботи (виконання даного завдання перевіряється викладачем на наступному семінарсько-практичному занятті).

4. Формулювання набутих у ході заняття компетенцій.

Із зазначених міркувань, оцінювання якості навчальної роботи студентів має бути побудоване на принципах відкритості, прозорості та об'єктивності та передбачати окреме оцінювання роботи студентів в аудиторії на семінарських (практичних) заняттях, виконання модульних (контрольних) робіт та індивідуальних робіт для самостійного опрацювання (обов'язкових та вибіркових). При цьому оцінювання роботи в аудиторії має бути в межах не менше 30 балів з 50 можливих, а оцінювання виконання індивідуальних робіт для самостійного опрацювання та модульних (контрольних) робіт має бути відокремлене від оцінювання роботи в аудиторії.

Прозорість оцінювання знань студентів забезпечується, зокрема тим, що усі завдання розміщено на сайті університету, а методика оцінювання за кожним видом самостійної роботи, крім цього, доводиться до студентів декілька разів за семестр викладачами в усній формі. Наприклад, на кафедрі управління персоналом та економіки праці усі типові задачі з деяких дисциплін розміщено на сайті окремим файлом.

Аналіз досвіду різних викладачів показує, що методичні підходи до оцінювання знань студентів на семінарських заняттях можна представити в трьох варіантах.

За першим варіантом, підсумкова оцінка поточного контролю визначається за кількістю позитивних оцінок протягом семестру. При цьому викладачі виходять з того, що максимальна кількість балів за активність на практичних заняттях для студентів денної та вечірньої форм навчання складає 30 балів. Якщо студент протягом семестру продемонстрував високий рівень знань у виступах, брав активну участь в обговоренні проблемних питань і отримав 10 і більше позитивних оцінок для денної форми навчання, 5 і більше позитивних оцінок для вечірньої форми навчання, то він отримує 30 балів. За умови якщо студент протягом семестру отримав 7—9 позитивних оцінок для денної форми навчання, 3—4 позитивних оцінок для вечірньої форми навчання, то він отримує 25 балів. Якщо студент отримав 4—6 позитивних оцінок для денної форми навчання, 3 позитивних оцінок для вечірньої форми навчання, то він отримує 20 балів. Якщо студент отримав 2—3 позитивних оцінок для денної форми навчання, 1—2 позитивні оцінки для вечірньої форми навчання і 1—3 задовільних оцінок, то він отримує 15 балів. За умови, якщо студент протягом семестру отримав більшість задовільних оцінок або мав 1—2 негативні оцінки поряд з позитивними, то він отримує 10 балів. За умови, якщо студент протягом семестру отримувал лише задовільні оцінки або мав 3 і більше негативні оцінки, то він отримує 5 балів. У разі, коли студент не працював протягом семестру, отримав лише негативні або не отримав жодної оцінки, то він отримує 0 балів.

За другим варіантом, кожна відповідь на занятті оцінюється за чотирибальною шкалою: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно». Протягом семестру всі оцінки, крім «незадовільно», додаються, а результируючий бал за активність та систематичність роботи на практичних (семінарських) заняттях визначається пропорційно шкалі 0—30.

За третім варіантом, оцінювання здійснюється залежно від активності студентів, кількості аудиторних годин та кількості балів за роботу на семінарському занятті (тренінгу). Тобто, якщо усього годин семінарських занять — 16, усього балів за роботу в аудиторії — 30, то кількість балів за 1 годину занять дорівнює $30/16 = 1,9$. Побудувавши відповідну шкалу, отримаємо, що оцінці «5» відповідає 1,9 бала, оцінці «4» відповідає 1,5 бала, оцінці «3» відповідає 1,1 бала, оцінці «2» відповідає 0 балів. Додатково студент може «заробити» бали за доповнення основної презентації; формулювання запитань доповідачу; перемогу в міжкомандному змаганні, інше.

Критерії оцінювання виконання студентами індивідуальної самостійної роботи у формі аналітичного завдання є дотримання вимог щодо оформлення завдання, адекватність виявлених тенденцій статистичним даним, повнота розкриття теми дослідження (змістовність аналізу), повнота використання статистичного інструментарію, обґрунтованість зроблених висновків. Кожен рівень критерію відповідає певній кількості балів у межах, як правило, 10.

Аналогічно, за критеріями оцінюється також виконання модульних (контрольних) робіт.

*Дима О. О., старш. викл.
кафедри маркетингу*

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА СТУДЕНТІВ НА ОДЕРЖАННЯ МАКСИМАЛЬНОЇ ОЦІНКИ ЗА ПОТОЧНУ УСПІШНІСТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ»

Навчальна дисципліна «Маркетингові дослідження» широко застосовує роботу в малих групах. Це одна з найефективніших методик активізації роботи студентів. Ще однією особливістю роботи на практичних (семінарських) заняттях з дисципліни «Маркетингові дослідження» є «наскрізне» завдання. Найвагомішим досягненням є практична орієнтація вирішуваних на заняттях завдань. Така організація роботи забезпечує наступні важливі результати: залежність загального результату від кожного учасника групи; формування в учасників міні-групи командних навичок роботи (керівник-підлеглий, розподіл функцій); розвиток у студентів професійних компетенцій; «наскрізність» передбачає, що виконання наступної частини завдання залежить від виконання попередньої.

Програмою дисципліни «Маркетингові дослідження» передбачено виконання таких завдань: робота з вторинними джерелами інформації та аналіз даних; розробка концепції нового товару; розробка плану та інструментарію кількісних та якісних маркетингових досліджень; дослідження поведінки споживачів; тестування концепції товару; підготовка звіту за результатами маркетингових досліджень; робота зі спеціалізованими програмними